

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdu Ph.D. v právní věci žalobce **A. Č.**, zastoupeného JUDr. Zlatuší Čánovou, advokátkou se sídlem v Českých Budějovicích, Kněžská 11, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihočeského kraje**, odbor regionálního rozvoje, územního plánování stavebního řádu a investic, se sídlem v Českých Budějovicích, U Zimního stadionu 1952/2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 12. 2008, č. j. 10 Ca 234/2008 - 32,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 12. 2008, č. j. 10 Ca 234/2008 - 32, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce jako stěžovatel včasnou kasační stížností brojí proti shora uvedenému usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“). Výrokem napadeného usnesení byl žalobce částečně osvobozen od soudních poplatků.

Stěžovatel se podáním ze dne 25. 11. 2008 domáhal přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, územního plánování, stavebního řádu a investic ze dne 10. 10. 2008, č. j. KUJCK 26118/2008 OREG 3, vydaného příslušným odborem jako odvolacím orgánem v řízení o územním rozhodnutí o

umístění stavby. Stěžovatel současně s žalobním návrhem požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta.

Krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení ohledně otázky osvobození od soudních poplatků dospěl k závěru, že žalobce nemá dostatek finančních prostředků k tomu, aby zcela hradil příslušný soudní poplatek, avšak není zcela nemajetný, a proto mu přiznal částečné osvobození od soudních poplatků, a to z jedné poloviny.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí se krajský soud zabýval taktéž otázkou ustanovení zástupce na návrh ve smyslu ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. Krajský soud v této otázce dospěl k závěru, že ochrana práv v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nebude ohrožena a v odůvodnění přezkoumávaného usnesení uvedl, že z tohoto důvodu nevyhovuje návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce.

Stěžovatel usnesení krajského soudu napadl včas podanou kasační stížností, a to jednak z důvodu tvrzené zmatečnosti řízení spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a jednak z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

V kasační stížnosti pak stěžovatel konkrétně namítá, že nikoliv z výroku, ale teprve z odůvodnění rozhodnutí krajského soudu se dozvěděl, že byl osvobozen od soudních poplatků v rozsahu jedné poloviny, stejně jako se až z odůvodnění rozhodnutí dozvěděl, že krajský soud nevyhověl jeho žádosti o ustanovení právního zástupce, aniž by o jeho žádosti bylo ve výroku jakkoliv rozhodnuto. Ve výše uvedeném pochybení stěžovatel spatřuje zmatečnost a nepřezkoumatelnost napadeného usnesení.

Stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti stěžovatele nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud ve věci vychází z toho, že napadeným usnesením rozhodl asistent soudce. Učinil tak dne 17. 12. 2008, tedy po 1. 7. 2008, to je po nabytí účinnosti zákona č. 121/2008 Sb. o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů. Tento zákon v § 10 odst. 3 písm. e) a i) upravuje, že nestanoví-li zvláštní zákon jinak, může vyšší soudní úředník provádět v občanském soudním řízení a v soudním řízení správním tyto úkony soudu: rozhodování ve věcech soudních poplatků, včetně rozhodování o osvobození od povinnosti platit soudní poplatek, rozhodování o zastavení řízení z důvodu nezaplacení poplatku a zrušení uvedeného rozhodnutí, s výjimkou případů, kdy uložení povinnosti zaplatit poplatek souvisí s rozhodnutím ve věci samé, a rozhodování o ustanovení zástupce účastníků podle § 30 občanského soudního řádu a podle § 35 odst. 8 soudního řádu správního a o náhradě nákladů takto ustanoveného zástupce. Podle § 36a odst. 5 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích, asistent soudce je oprávněn podílet se na rozhodovací činnosti soudu v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem pro vyšší soudní úředníky; na jeho postavení se

přiměřeně použijí ustanovení upravující postavení vyšších soudních úředníků. Asistent soudce byl tedy oprávněn v této věci rozhodnout.

Nejvyšší správní soud vázán rozsahem a důvody podané kasační stížnosti (ustanovení § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), přezkoumal napadené usnesení a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Nejvyšší správní soud na tomto místě považuje za nutné uvést, že tvrzené důvody kasační stížnosti soud posuzuje podle jejich obsahu a nikoliv podle formálního označení (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2004 ve věci 1 As 7/2004, dostupný na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud z posuzované kasační stížnosti k námitce zmatečnosti řízení před krajským soudem a stejně tak k námitce nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu zjistil, že konkrétně tvrzené důvody kasační stížnosti podle jejich obsahu jsou podřaditelné pod kasační důvod nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. V projednávané věci tak Nejvyšší správní soud posoudil důvody kasační stížnosti podle jejich obsahu a nikoliv podle formálního označení.

Nepřezkoumatelnost napadeného usnesení stěžovatel spatřuje v tom, že se teprve z odůvodnění rozhodnutí krajského soudu dověděl, že byl osvobozen od soudních poplatků v rozsahu jedné poloviny, a také, že se až z odůvodnění rozhodnutí dověděl, že krajský soud jeho žádosti o ustanovení právního zástupce nevyhověl. Dle stěžovatele tak o jeho žádosti nebylo rozhodnuto.

Nejvyšší správní soud v posuzované věci shledal kasační námitku nepřezkoumatelnosti napadeného usnesení krajského soudu důvodnou za situace, kdy krajský soud dle odůvodnění napadeného usnesení nevyhověl návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce z důvodu, že ochrana práv v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nebude ohrožena, ale ve výroku usnesení ohledně otázky ustanovení zástupce vůbec nerozhodl. Usnesení krajského soudu je tak nepřezkoumatelné pro rozpornost výroku s odůvodněním.

Krajský soud pochybil i v tom, že nikoliv z výroku, ale až z odůvodnění jeho rozhodnutí lze zjistit, v jakém rozsahu byl stěžovatel osvobozen od soudních poplatků.

Nejvyšší správní soud závěrem shrnuje, že kasační námitku zmatečnosti řízení před krajským soudem ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., stejně tak i kasační námitku nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., posoudil podle obsahu jako kasační námitku nepřezkoumatelnosti napadeného usnesení ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., a tuto námitku shledal důvodnou.

Nezbylo tak, než na základě podané kasační stížnosti usnesení krajského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud je v dalším řízení

vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku a v novém rozhodnutí o věci rozhodne i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 a 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní).

V Brně dne 19. února 2009

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu